

شفاف

از زمین تا تو سکا

نسل پیروز

داستان درب بطری

آفست کربن

شناختی نشریه

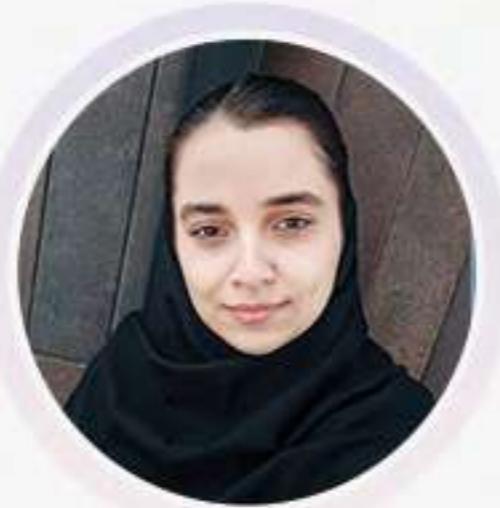
صاحب امتیاز نشریه: کانون محیط زیست زمین

شماره مجوز: ۸۲۳۱/۳۲۰

مدیر مسئول: فرزانه کامرانی

سردبیر: سیده زهرا جوادی

هیئت تحریریه (به ترتیب الفبا): علیرضا بیکی، فاطمه پزشکی، سیده زهرا جوادی، فائزه راجع، فرزانه کامرانی

ویراستار: مرسانا اسماعیلی

گرافیک و صفحه‌آرایی: فرزانه کامرانی

فهرست

۱۶

داستان درب بطری

۱۲

آفست کربن

۱۰

نسل پیروز

۰۶

از زمین تا توسل

۲۴

آلبو ۳ زمین

۲۱

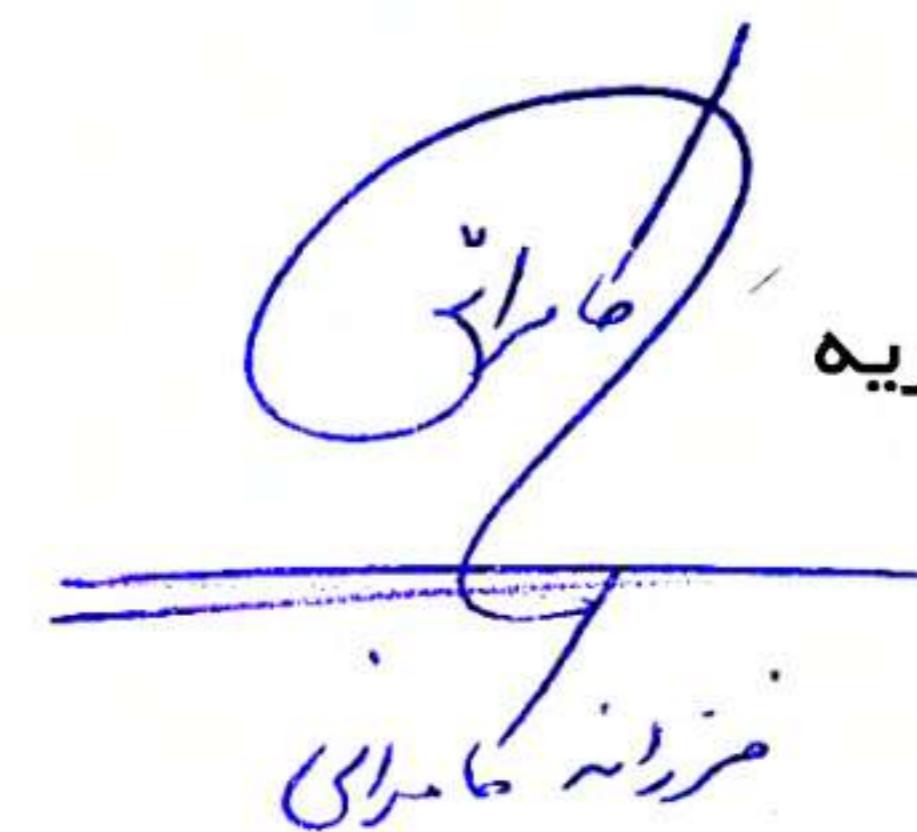

Reduce / Recycle

سخن مدیر مسئول

با سلام و احترام به همه خوانندگان عزیز. اولین شماره نشریه «توسکا» با هدف افزایش آگاهی و ترویج فرهنگ مراقبت از تنها خونمون زمین منتشر شد. ما در این نشریه قصد داریم به بررسی مسائل و چالش‌های محیط زیستی کشورمان و جهان بپردازیم و راهکارهای علمی و عملی برای حل آن‌ها را ارائه دهیم. همچنین ما قصد داریم با معرفی پژوهش‌ها و فعالیت‌های موفق در حوزه محیط زیست، الگوهای نوآورانه و پایدار را به شما نشان دهیم. لذا خوشحال خواهیم شد که نظرات، پیشنهادات و انتقادات شما را درباره مطالب و سبک نشریه بشنویم و با همکاری شما، نشریه را بهبود بخشیم. امیدواریم که «توسکا» برای شما مفید و جذاب باشد و به شما کمک کند تا با زمین خود بهتر آشنا شوید و نقش خود را در حفظ آن بدانید.

فرزانه کامرانی
مدیر مسئول نشریه

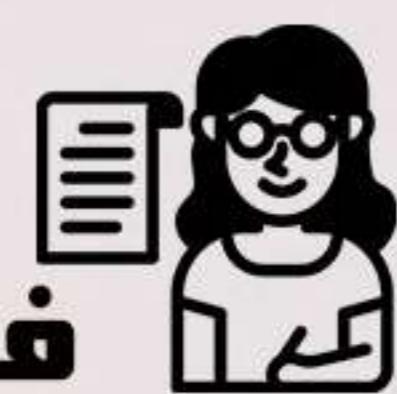
با تشکر

سخن سردبیر

سلام و عرض خوش آمد به خانواده جدید توسکا، نشریه دوماه نامه‌ی کانون دانشجویی محیط زیست زمین. این نشریه با عشق و انگیزه زیادی توسط گروهی از دانشجویان فعال و خلاق در زمینه محیط زیست و حفاظت از آن تهیه شده است. اعضای این نشریه مثل یک خانواده با هم همکاری و همفکری کردند تا اولین شماره را با موضوعات متنوع و خلاقانه، آماده انتشار کنند. هدف ما در این نشریه جلب توجه شما به مراقبت و حفاظت از زمین و به اشتراک گذاشتن لحظات خوبمان است. پس با ما همراه باشید در اولین شماره توسکا و مطالب جذابی که با کمک تیم زمین برای شما آماده کردہ‌ایم. در آخر، از همه کسانی که در تهیه و انتشار این نشریه نقش داشتند، از جمله نویسنده‌گان، ویراستار، طراح صفحات، اساتید و مسئولین صمیمانه تشکر می‌کنیم و امیدواریم که در کنار هم گامی مفید و موثر در جهت نگهداری از محیط زیست برای خود و نسل‌های آینده مان برداریم.

زهرا جوادی، سردبیر نشریه

این کانون اول از همه یه دبیر پر انرژی و پایه داره (البته نه صرفا چون خودش داره این مطلب رو می نویسند!) که از ورودی ۹۸۱ رشته ای هست که هر وقت اسم می برد باید کلی بعدش توضیح بده که رشته ش دقیقا چی هست و کارش چیه. همیشه در آخرین لحظات یه فکری به سرش میاد و باید انجامش بده و به قول نائب دبیر بی برنامگی تو ش موج می زنه. سر محتواهای زمین سختگیری خاص خودش رو داره (کسایی که کار باهاش کار کردن کاملا در جریان) اما در کنارش شوخ طبع و مدیر خوبیه.

بعد از اون می رسیم به نائب دبیر، زهرا. نمونه یک علوم آزی اچ آی تی نما که کوه تجربه راجع به گرفتن یک ترم مرخصی از دانشگاست. چندین مستندساز خواستن از زندگیش مستند تهیه کنند اما سر مسائل مالی به توافق نرسیدن. بعد از اون فقط به صورت خصوصی، مشاوره در حیطه نحوه بقا در وارستان بخصوص رشته علوم آزمایشگاهی رو می ده. علاوه بر همه اینا سینک دبیره و به خوبی از عهده همه چی برمیاد و می توانی راحت بهش کارا رو بسپاری. جدا از اون خیلی مهربونه و سخت بہت نه می گه. تو هر کاری پایه سنت و متخصص در تولید محتواست. در کل باهاش باشی، بہت خوش می گذره و همینطور اینو بگم که نمی شه از صبوریابی که به خرج می ده هم چشم پوشی کرد.

از زمین تا تپسکا

زمین، تو دهخدا نوشته: ملک، خاک، بوم، سرزمین.

در زبان اوستایی از ترکیب دو تا ریشه "زم" به معنی سرد و "ین" ترکیب شده که به معنی جسم سرده. ولی خب راستش ما به هیچکدام از معنی هاش نگاه نکردیم و همینطوری چون با اسمش حال کردیم گذاشتیم:

کانونی که مرتبط به محیط زیست باشه و هر کسی بتونه تو ش عضو بشه، واقعاً جاش تو دانشگاه خالی بود، این شد که دست به کار شدیم و تأسیس کردیم. از اول هم گفتیم قرار نیست حتماً کارای خیلی بزرگ انجام بدیم که حتماً تاثیر گذار باشیم. هدفمون شروع تغییر از خودمون بود، به اینکه چطوری یاد بگیریم به زمین احترام بداریم و با حرکت های کوچیک اما مستمر مراقبش باشیم.

این شد که زمین شکل گرفت. و اما تیم زمین ...

به مناسبت روز طبیعت با بچه ها رفته ام صبحونه و املت زدیم (اشاره نمی کنم کی روغن یادش رفت و مجبور شدیم کره بخیرم)، ته سیگار جمع کردیم، درخت کاشتیم و خاطرات این یکسال و اندی هیچ وقت شکل نمی گرفت اگه حمایت های شما رو نداشتیم. حالا با نشریه تو سکا همراه هستیم، یک نشریه خودمونی که قراره بیشتر ما رو با مسائل مرتبط با زمین آشنا کنه.

توسکا

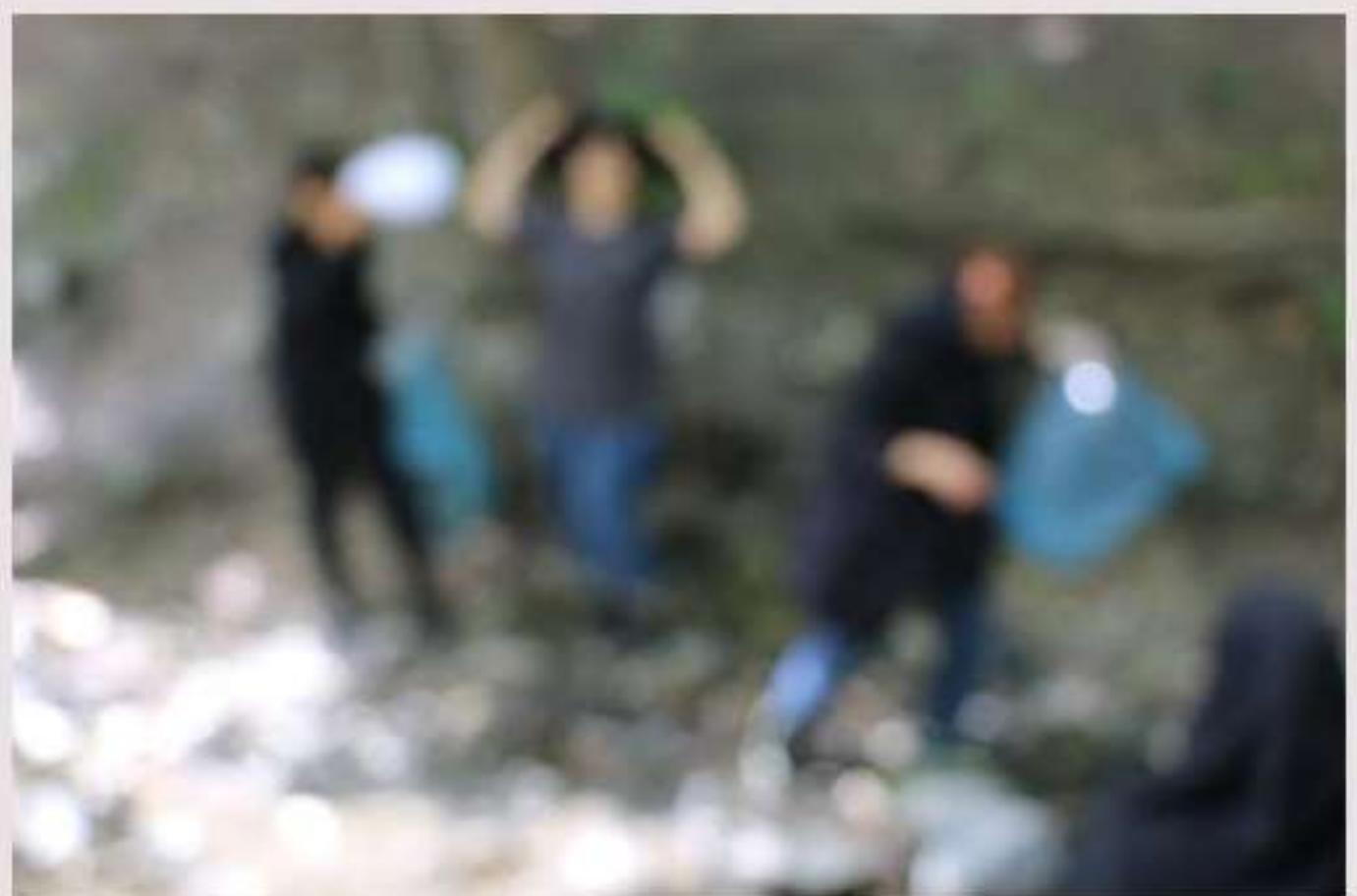
توسکا در اصل یک نوع درخته تو شمال کشور، با پوست خاکستری که از درون سرخ و تو افسانه ها نماد مرگ و زندگی و همینطور روح پایدار که در برابر تحولات و تغییرات پایدار می مونه. به خاطر رنگ سرخ داخلش، نماد **عشق** هم هست.

خلاصه اینطوری بود که بعد کلی گشتن انتخاب مون اسم توسکا شد.

ایده انتشار این نشریه از خیلی وقت پیش تو ذهن مون بود و کارشو می کردیم و چه انتظار ایسی که برای گرفتن شماره مجوز کشیدیم تا الان که بالاخره تونستیم منتشرش کنیم.

سعی کردیم موضوعاتی رو انتخاب کنیم که برآتون جذاب باشه و قسمت های مختلفی رو هم تو این نشریه بیاریم. این نشریه قراره هر دو ماه منتشر بشه پس آماده شنیدن نظراتتون هستیم.

در آخر از تمام کسانی که ما رو در این راه همراهی کردن نهایت تشکر و قدردانی رو داریم.

پ ن: از نمونه اثرات هنری وی

نفر بعدی که می خواهم معرفی کنم مرساناست که القضی اونم همون رشته ناشناخته رو می خونه ، با این تفاوت که یکسال دیرتر با این رشته آشنا شده. متخصص در کپشن نویسی حتی وقتی در آخرین دقایق بهش میگی، همیشه بهترین نظر را رو می ده و همینطور گرافیک کاره و کارشم حرف نداره. یه دختر با مسئولیت که می تونی با خیال راحت بهش اعتماد کنی. و اما می رسیم به عضو آخر مون فاطمه. هنرمند تیم که علاوه بر نقاشی های خفنی که می کشه تو عکاسی هم حرف نداره. دوربین و بدی دستش مطمئنی عکسای نابی میگیره . البته شایان به ذکره گاهی اثرهای بسیار تاثیر گذاری هم به جای گذاشته و سبک خاصی و خلق کرده که همگی انگشت بر دهان موندیم. فاطمه خیلی خوب همراهیت میکنه و مطمئن میشه همه چی درست داره پیش میره. خلاصه که با این تیم استارت کار رو زدیم و رفته رفته تعداد مون بیشتر شد. یادمی اولین اردو که گذاشتم پاکسازی عنبران بود که تو این اردو با جولیا (سگ سیاه منطقه) آشنا شدم. و هیچ وقت هم نفهمیدیم کی پلاستیک فلاسکا رو اشتباهی انداخته بود تو سطل آشغال! بعد رسیدیم به همکاری با آرتون و کلی راجع به اهمیت جمع کردن درب بطیرا حرف زدیم. حتی تو برنامه تفکیک رنگ درب بطیرا شرکت کردیم و تونستیم بیشتر با مراحل بازیافت درب بطیرا آشنا بشیم.

نسل پیروز ...

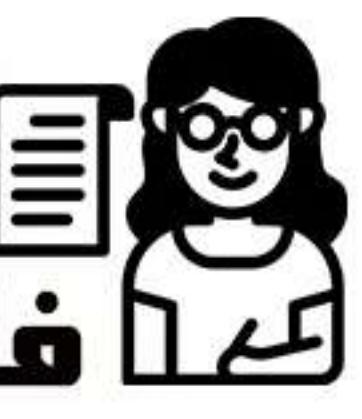

یوزپلنگ آسیایی یکی از کمیاب‌ترین گربه‌سانان جهان هست که زمانی سراسر آسیای غربی و میانه، زیستگاه او بود؛ اما حالا بیش از دو دهه می‌گذرد که وضعیت خوبی نداره و با خاطر عوامل مختلف انسانی و زیستمحیطی، در معرض خطر جدی انقراض قرار گرفته. کشور ایران آخرین پناهگاه آن در جهان به حساب می‌آید، به همین دلیل یوزپلنگ آسیایی، به یوزپلنگ ایرانی نیز شهرت پیدا کرده.

سازمان حفاظت محیط‌زیست به عنوان مسئول حفاظت از گونه‌های وحشی، در تلاش برای حفظ یوز ایرانیه و از سال ۱۳۹۰ برنامه حفاظتی خودش را برای نگهداری نسل این گونه ارزشمند آغاز کرد. با منقرض شدن یوزپلنگ آسیایی در کشورهای آسیایی و آفریقایی، این پستاندار به یکی از حیوانات در حال انقراض تبدیل می‌شده که آخرین نمونه‌های اون در ایران پیدا شد. با توجه به تحقیقات جدید، از این زیرگونه در ایران در خوش‌بینانه‌ترین حالت کمتر از ۱۵ قلاده وجود داره و متاسفانه در حال حاضر در ردیف اتحادیه جهانی حفاظت در رده «شدیداً در خطر انقراض» قرار گرفته.

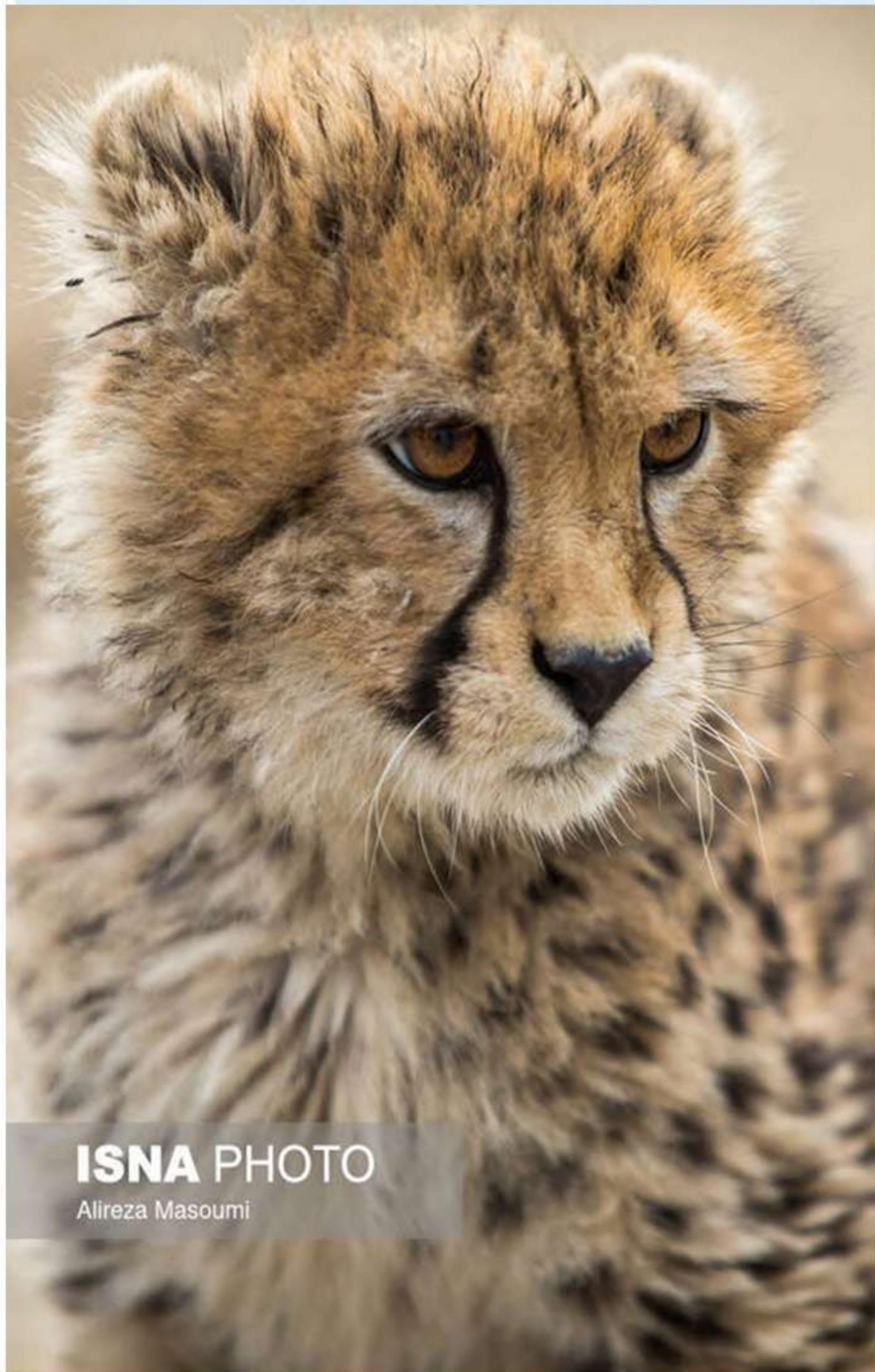

نسل پیروز ...

فائزه راجع

انتقادات زیادی در ارتباط با نحوه رشد پیروز، تحت نظارت تیم ویژه و رهاسازی اون به طبیعت وجود داره اما برخلاف انتقاداتی که به دست آموز بار آمدن پیروز وارد میشه، پیروز به این نحوه بزرگ شدن نیاز داره.

اکنون پیروز با کمک و پرستاری تیمارگر و امدادگر حیات وحش علیرضا شهرداری و علی عمارلویی در پارک حیات وحش پر迪سان نگهداری میشے. پس از تلف شدن توله دوم، سازمان حفاظت محیط زیست تصمیم میگیره که پیروز رو به تهران که شرایط و امکانات مناسبتری نسبت به توران داره منتقل کنه تا شاید از این طریق از تلف شدن توله یوز سوم (پیروز) جلوگیری بشه.

با توجه به اهمیت حفظ حیات و نسل این گونه ارزشمند و نبود تجربه کافی در کشور در زمینه بزرگ کردن دستی توله یوزها، سازمان حفاظت محیط زیست از یک دامپزشک متخصص یوزها از آفریقا دعوت میکنه تا به ایران بیاد و یوز مادر و توله رو مورد معاینه قرار بده، پیتر کالدول دامپزشک آفریقایی و باک باستانی نیز روزانه شرایط جسمانی پیروز رو پایش و در نگهداری اون همراهی کردند.

پیروز! توله یوز چالاک امروز، ماحصل عشق میان مادرش، ایران ۱۲ ساله و پدرش فیروز ۱۱/۵ ساله بود که در میان دشت‌های توران در قلب سمنان به ثمر نشست.

ماجرای آشنایی فیروز و ایران بر میگرده به او اوسط فروردین سال ۱۳۹۰ که ایران از پارک پر迪سان تهران به پایگاه پارک ملی توران در شهرستان شاهroud استان سمنان منتقل شد که در اون زمان، فیروز یوز بالغ دو و نیم ساله ای بود که با ایران سه ساله ملاقات میکنه در نهایت پس از جفت گیری در شرایط نیمه اسارت در سال ۱۴۰۱، سه توله یوز بدنیا میارن. توله یوز اول بدلیل نقص مادرزادی و عدم مصرف شیر مادر در چهارمین روز تولد میمیره و توله‌ی دوم بعد از گذشت ۶ روز با توجه به مداوم بودن عدم پذیرش توله‌ها توسط مادرشون و علی رغم مراقبت‌های زیادی که انجام میشه باز هم تلف میشه. توله یوز سوم که پیروز نام داشت تحت مراقبت‌های شدیدی در ابتدای تولد قرار میگیره و بعد از گذشت ۳۰ روز مراقبت ۲۴ ساعته و گذر از شرایط وخیمی که گاهی برای زنده نگه داشتنش از دستگاه‌های احیا استفاده میش، در نهایت خبر امیدوارکننده‌ی بهبودی او باعث شادی و امید به تداوم نسل این گربه سان شد.

پیروز باید در این شرایط و در کنار انسان‌ها بازی کنه و برای تحرک داشتن به بازی نیاز داره. بنابراین

نمیشه انتقاد کرد که برای دست‌آموز شدن پیروز

نباشد با اون بازی کرد. توله‌ها در طبیعت نیز با

خواهر و برادر یا مادر خود بازی می‌کنن و حالا که

این امکان برای پیروز وجود نداره ما باید شرایط

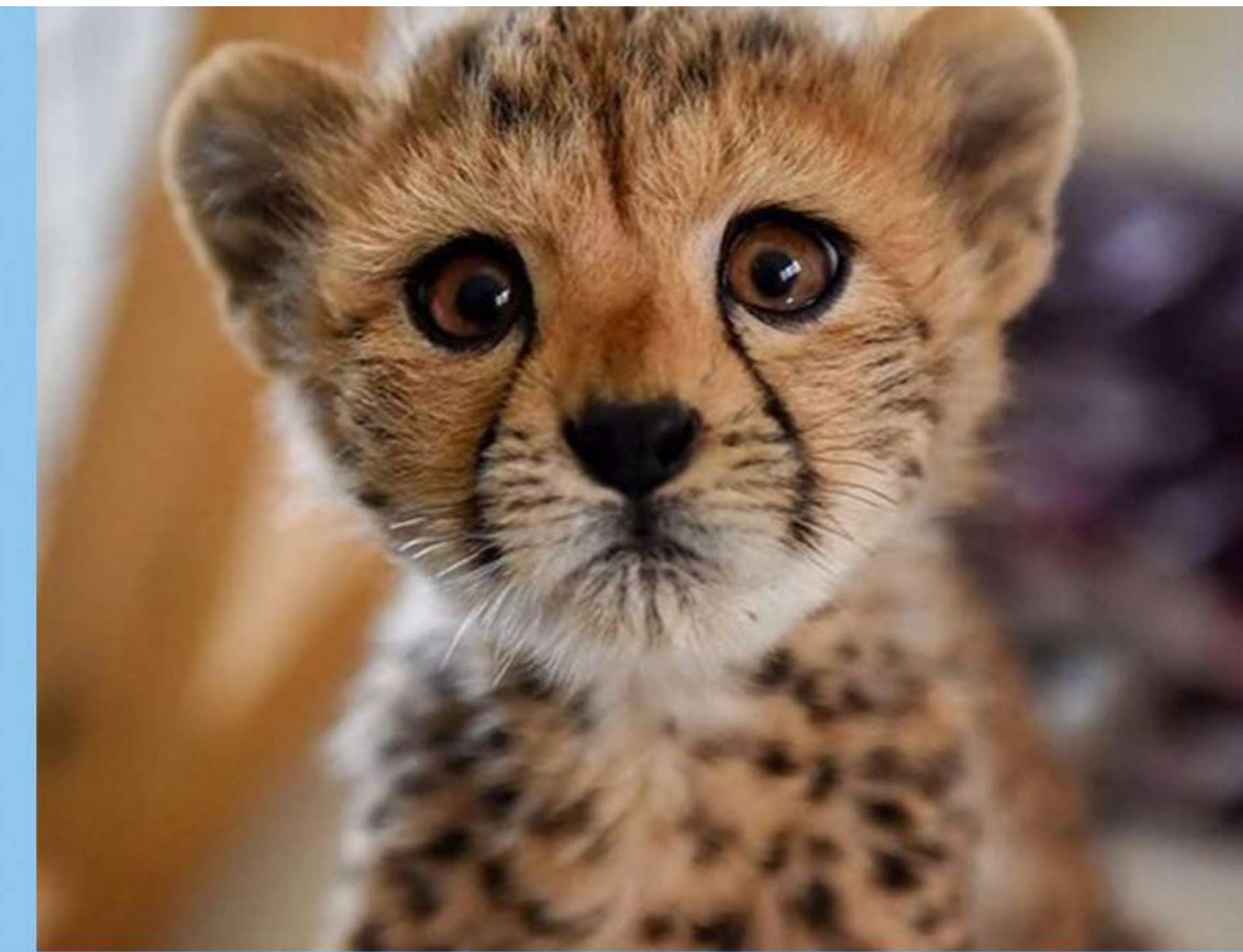
بازی را برای اون مهیا کنیم. شاید شرایط رشد پیروز

در اسارت باعث نگرانی ما بشه و به این جدایی از

طبیعت اون انتقاد سنگینی داشته باشیم ولی باید

بدونیم تکثیر در اسارت تنها برای اینه که ما در

آنده، ژنی از یوز را حفظ کنیم.

پیروز بدليل کمبود وزن شدید و خارج از محدوده استاندارد و همچنین نقایص مادرزادی که در کنار تولد زودرس داشت، تحت شرایط تغذیه ای ویژه‌ای قرار گرفت.

این توله یوز از روز اول توسط انسان بزرگ شده و نگهداری آن نیاز به کمک انسان داره، ضمن اینکه تحت هیچ شرایطی قرار نیست به طبیعت برگرده.

علیرضا شهرداری در پاسخ به کسانی که نسبت به دست آموز شدن این یوز اعتراض داشته‌اند می‌گه «پیروز و بقیه یوزهایی که در اسارت نگهداری می‌شند، باید کاملاً دست‌آموز باشند و آموزش ببیند که هیچ ترسی از انسان نداشته باشند و حتی گاهی از دست انسان غذا بخورند، به راحتی و بدون بیهوشی معاینه شوند و اگر نیاز به خون گیری، سونوگرافی، نمونه‌گیری ادرار و ...، داشتند، به راحتی با انسان تعامل کنند».

این پروژه نباید جای حفاظت از یوزهای موجود در زیستگاه را بگیره و باید به عنوان طرحی باشه که فقط به جهت حفظ ژنوم گونه دنبال می‌شود. تکثیر در اسارت به هیچ وجه قرار نبود برگشت به طبیعت داشته باشد و اگر پیروز توسط مادرش هم بزرگ می‌شد باز هم قرار نبود به طبیعت برگرده و انتقاداتی که به شبیه بچه گربه بزرگ شدن پیروز وارد می‌شود، درست نیست. پیروز قرار نیست به طبیعت برگرده و در نتیجه نیازی به یادگیری شکار نداره و نیاز نیست برای خوی حیوانی و شکارچی بودن اون برنامه ریزی کرد.

طبق آخرین خبر منتشر شده از وضعیت پیروز در آذرماه ۱۴۰۱، در حال حاضر از رشد قابل توجه و حال خوب پیروز آگاهیم. پیروز که در حال حاضر در سایت نگهداری یوز پارک پر迪سان زندگی می‌کنه، توله یوز متظره که در صورت رسیدن به شرایط مقبول، اوایل سال ۱۴۰۲ تهران را ترک کنه و به محل تولد خود یعنی مرکز تکثیر یوز پارک ملی خارتوران برگردد.

پیروز «منقرض» شد

متاسفانه پیروز در ساعت‌های بامدادی روز جمعه ۵ اسفند ۱۴۰۱ به بیمارستان دامپزشکی تهران منتقل شد و پس از ۱۵ ماه زندگی در ۹ اسفند ۱۴۰۱ در اثر نارسایی کلیه و مشکلات گوارشی تلف شد. مرگ پیروز همه را شوکه کرد و ابراز احساسات گسترده‌ای و در پی داشت. این‌گونه پیروز که نماد **امید** برای مردم ایران بود برای همیشه چشم از جهان بست.

درباره پروژه چه می دانید؟

علیرضا بیکی

کاهش انتشار گازهای ناشی از جنگل زدایی و تخریب جنگل‌ها (REDD+) یک ساختار مورد حمایت سازمان ملل است که هدف آن کاهش جنگل زدایی جهانی و جلوگیری از تخریب جنگل‌ها در آینده است. آفست REDD+ یکی از راه حل‌های پیشرو مبتنی بر طبیعت است که بر اجتناب از کربن تمرکز دارد. بنابراین، باید بپرسیم: آفست کربن REDD+ واقعاً چیست و آیا می‌تواند به ما در کاهش تغییرات آب و هوایی کمک کند؟

سرواژه REDD، به جای عبارت Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation به کار می‌رود.

منظور از جبران کربن REDD+ چیست؟

آفست کربن REDD+ نوعی جبران کربن است که شامل اقداماتی با هدف "جلوگیری از انتشار کربن در جو" است.

چارچوبی است که از طریق آن می‌توانیم به کشورها پول بدھیم تا جنگل‌ها را قطع نکنند. این کار یا از طریق پرداخت مستقیم یا از طریق استفاده یا از طریق استفاده از واحد‌های نتیجه REDD (REDD Result Units) + یا به اختصار RRU (انجام می‌شود). ۱۰۰٪ سود حاصل از فروش RRU به کشورهایی باز می‌گردد که فعالانه از جنگل‌های بارانی محافظت می‌کنند.

RRU ها نوع خاصی از اعتبارات کربن (Carbon Credits) هستند. اعتبار کربن: (واحد مورد استفاده در تجارت کربن است. این اعتبار، نشان دهنده حق یک تجارت، کارخانه و غیره برای انتشار ۱۰۰۰ کیلوگرم دی اکسید کربن در محیط می‌باشد.)

اعتبارات کربن شکلی از ارز اقلیمی (Climate Currency) است. به این معنی که این اعتبارات در معرض عرضه و تقاضا هستند و می‌توانند از طریق یک بازار تجاری خرید و فروش شوند. این بازار میزان انتشار CO₂ کل را محدود می‌کند.

به طور کلی منظور از جبران (آفست) کربن چیست؟

جبران کربن (یا همان آفست کربن) نقش مهمی در کاهش ردپای کربن می‌دارد.

اساساً ردپای کربن، مقدار کربنی است که توسط یک فعالیت یا یک سازمان منتشر می‌شود. این ردپا، شامل انتشار گازهای گلخانه‌ای از سوختی است که مستقیماً می‌سوزانیم (مانند گرم کردن خانه، رانندگی با ماشین) و انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از تولید محصولاتی که استفاده می‌کنیم (مانند نیروگاه‌ها، کارخانه‌ها و محل‌های دفن زباله).

هنگامی که عبارت "جبران کربن" را می‌شنوید، به اصطلاح "غرامت" فکر کنید. در اصل، آفست کربن یعنی کاهش در انتشار گازهای گلخانه‌ای برای جبران انتشار گازهای گلخانه‌ای در جاهای دیگر. جبران کربن می‌تواند از چند صد تن ۲۰۲ تا هزاران تن در سال متغیر باشد.

چگونه آفست کربن +REDD ، ردپای کربن را کاهش می‌دهد؟

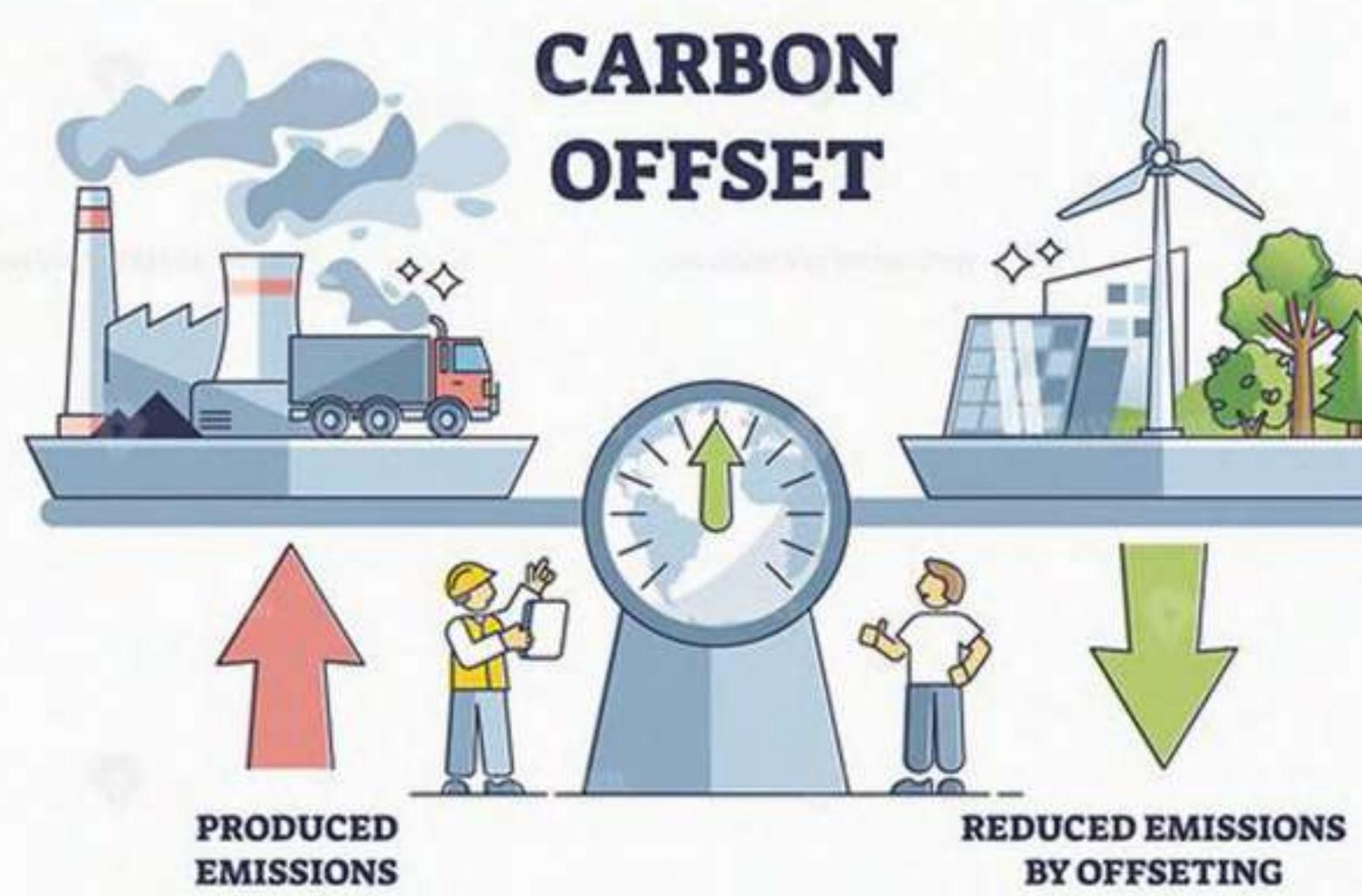
همانطور که گفتیم، REDD+ مکانیسمی است که بوسیله آن کشورها از لحاظ مالی بر می‌انگیزاند تا انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهند. REDD+ برای فعالیت

های زیر استفاده می‌شود:

- کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای
- حفظ و افزایش ذخایر کربن جنگلی
- مدیریت پایدار جنگل‌ها

+REDD اغلب به عنوان یک سیستم "پرداخت در ازای عملکرد" نامیده می‌شود. زیرا کشورها زمانی که با موفقیت انتشار کربن ناشی از جنگل زدایی را کاهش می‌دهند (عملکرد)، غرامت مالی دریافت می‌کنند (پرداخت).

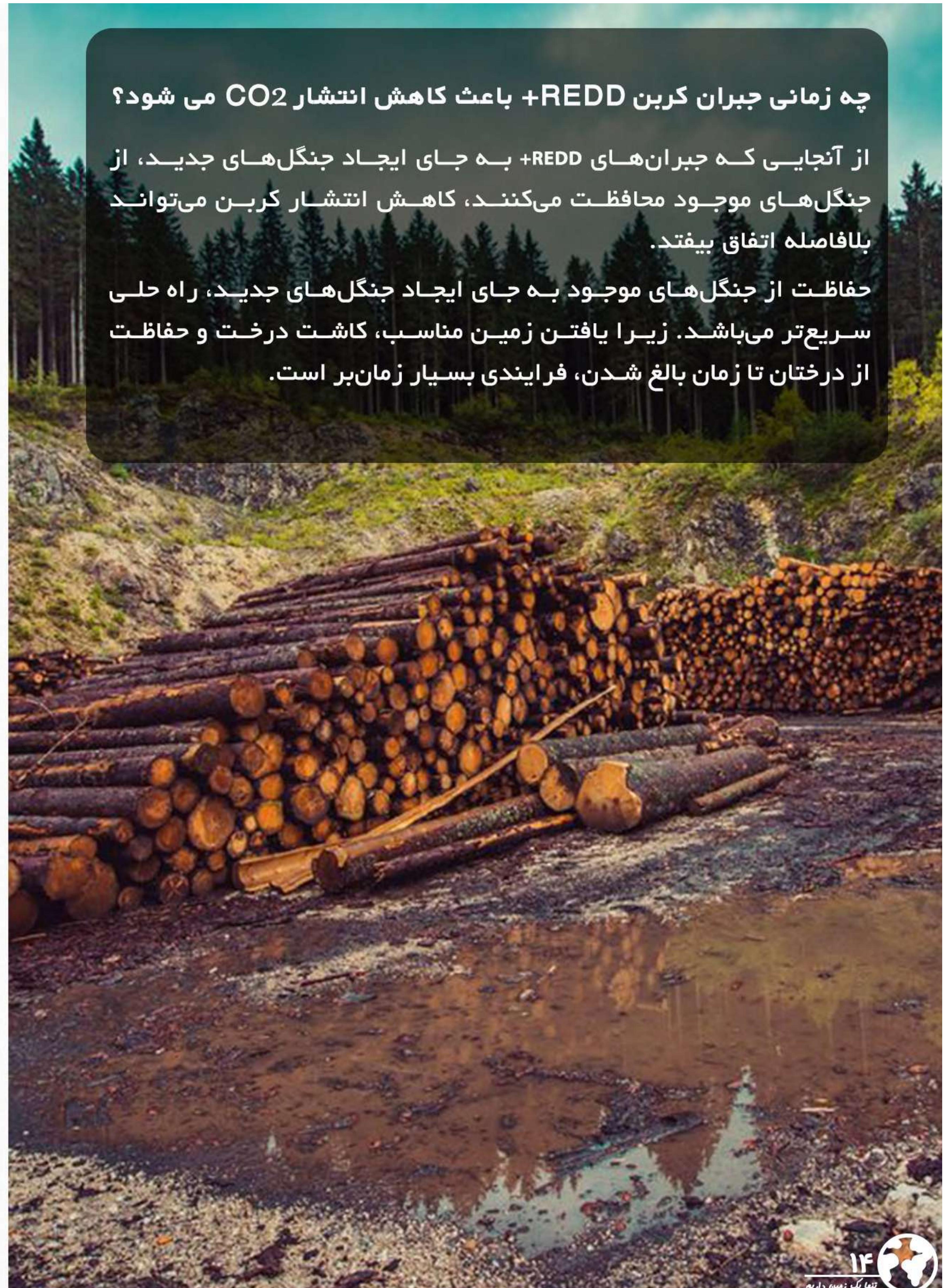
تلاش‌ها برای حفظ جنگل‌ها و جلوگیری از جنگل زدایی، اندازه‌گیری شده و به سازمان ملل گزارش می‌شود. این سازمان، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را تأیید و در یک سامانه آنلاین منتشر می‌کند تا افراد و کسب‌وکارها بتوانند برای جبران انتشار گازهای گلخانه‌ای خود، اعتبار کربن خریداری کنند.

چه زمانی جبران کربن +REDD+ باعث کاهش انتشار CO2 می‌شود؟

از آنجایی که جبران‌های REDD+ به جای ایجاد جنگل‌های جدید، از جنگل‌های موجود محافظت می‌کنند، کاهش انتشار کربن می‌تواند بلاfaciale اتفاق بیفتد.

حفاظت از جنگل‌های موجود به جای ایجاد جنگل‌های جدید، راه حلی سریع‌تر می‌باشد. زیرا یافتن زمین مناسب، کاشت درخت و حفاظت از درختان تا زمان بالغ شدن، فرایندی بسیار زمانبر است.

جایگزین‌های بهتر برای جبران کربن +REDD+ چیست؟

از آنجایی که آفست REDD+ یک راه غیرمستقیم و نه مستقیم برای کاهش انتشار است، به تنها برای کاهش قابل توجه انتشار کربن در جهان کافی نخواهد بود. اقدامات مستقیم کاهش انتشار، مانند کاهش مصرف و مصرف انرژی فردی، جایگزین بهتری برای جبران REDD+ هستند. شما می‌توانید ردپای کربن خود را در سه زمینه اصلی زندگی خود کاهش دهید: خانه، مسافرت و سبک زندگی.

سبک زندگی

۱. بازیافت: بازیافت انرژی کمتری مصرف می‌کند و زباله‌های کمتری را در محل‌های دفن زباله ذخیره می‌کند.

۲. تغییر از محصولات یکبار مصرف به محصولات پایدار: استفاده مجدد از محصولات از استخراج منابع جلوگیری می‌کند، مصرف انرژی را کاهش می‌دهد، تولید زباله را کاهش می‌دهد و می‌تواند از ریختن زباله جلوگیری کند.

۳. دوش گرفتن کوتاه‌تر: دوش گرفتن حدود ۱۷ درصد از مصرف آب منازل را به خود اختصاص می‌دهد. هر چه آب کمتری مصرف کنیم انرژی کمتری مصرف می‌کنیم. و هر چه انرژی کمتری مصرف کنیم، تأثیر منفی کمتری بر محیط زیست خواهیم داشت.

خانه

۱. شستشو با آب سرد: تقریباً ۹۰ درصد انرژی برای گرم کردن آب مصرف می‌شود.

۲. لامپ‌های رشته‌ای را با لامپ‌های کم مصرف جایگزین کنید: لامپ‌های کم مصرف، انرژی کمتری نسبت به لامپ‌های رشته‌ای مصرف می‌کنند.

مسافرت

۱. کمتر سفر هوایی انجام دهید: هوایوردي حدود ۱/۹ درصد از انتشار کربن جهانی و ۲/۵ درصد از ۵۰۲ را تشکیل می‌دهد.

۲. در صورت امکان پیاده روی یا دوچرخه سواری کنید: کارآمدترین راه‌های سفر پیاده روی، دوچرخه سواری یا سوار شدن به قطار است. استفاده از دوچرخه به جای ماشین می‌تواند انتشار کربن را تا ۷۵ درصد کاهش دهد.

جبران کربن REDD+ چقدر اثربخش و کارآمد است؟

اثربخشی: جبران کربن REDD+ به کاهش انتشار کربن از طریق کاهش جنگل زدایی کمک می‌کند. با این حال، محاسبات انتشار گازهای گلخانه‌ای آنها می‌تواند درجه بالایی از عدم قطعیت داشته باشد. اکثر پروژه‌های REDD+ فقط از انتشار پایه محافظت می‌کنند و اغلب دائمی نیستند.

کارآمدی: جبران کربن REDD+ عمدتاً جنگل‌های موجود را حفظ می‌کند و نسبتاً مقرر رون به صرفه است. با این حال، این آفست تنها در طول عمر پروژه از انتشار جلوگیری می‌کند و می‌تواند نرخ انتشار مجدد کربن بالایی داشته باشد.

- نقاط قوت و ضعف آفست کربن REDD+
 - + جنگل زدایی و تخریب جنگل را کاهش می‌دهد.
 - + از مخازن طبیعی کربن محافظت می‌کند.
 - + تنوع زیستی را حفظ می‌کند.
 - + به حفظ چرخه آب کمک می‌کند.
 - + به پیشرفت پزشکی مدرن کمک می‌کند.
 - دائمی نیست.

- تخمین میزان انتشار پایه، دقیق نیست.
- هر کسی نمی‌تواند ردپای کربن خودش را پاک کند.
- به حذف کربنی که از قبل وجود دارد کمک نمی‌کند.

داستان درب بطری

آرتوان کلمه‌ای فارسی، به معنای یاری رساننده‌ی درستکاران است که نام یکی از شخصیت‌های شاهنامه و یکی از سرداران اشکانی نیز بوده است.

به صورت کلی آرتوان پویشی مردم نهاد است که کار آن جمع آوری درب‌های پلاستیکی توسط مردم، با هدف کمک به توانیابان بی‌پساعت است.

این کار جنبه‌های مختلفی دارد؛ در در وهله اول یک کار محیط‌زیستی است که در کنار آن یک کار خیر نیز محسوب می‌شود و علاوه بر این‌ها به نوعی ترویج کار داوطلبانه است. برای جمع آوری این درب‌ها آرتوان محفظه‌های مخصوصی دارد (محفظه‌ها استوانه‌هایی از جنس طلق هستند که مردم درب‌بطری‌ها را درون آن می‌ریزند). این ظروف در داخل آشیانه‌ها قرار می‌گیرند (آشیانه چیزی است که این محفظه‌ها را نگهداری می‌کند و ممکن است هر جایی باشد؛ مثل: رستوران‌ها، فست فودها، سلف دانشگاه‌ها و یا حتی سوپر مارکت سر کوچه شما!) که مردم درب‌های پلاستیکی خودشان را درون این محفظه‌ها می‌ریزند.

هر کس می‌تواند با تماس با دبیرخانه‌ی آرتوان، لیست آشیانه‌های شهر خود را دریافت کرده و درب‌بطری‌هایش را به نزدیکترین آشیانه محل سکونت خود تحویل دهد.

چرا خود بطری ها را جمع آوری نمی کنیم؟

جمع آوری بطری در سراسر ایران متولی دارد و متولی آن سازمان پسمند است. پویش مردمی آرتawan در کنار حمایت از این امر سعی در نشان دادن ارزش بازیافت درب بطری به یک ماده مفید را دارد. همچنین مردم در طولانی مدت متوجه خواهند شد که فرهنگ بازیافت چیست و به مرور زمان تفکیک زباله را آموزش می بینند.

سرنوشت در بطری ها به چه صورت خواهد بود؟

آرتawan با فروش در بطری ها به بازیافت خصوصی یا با ساخت تابلو های هنری درآمد کسب می کند و با این درآمد برای افراد توانیاب بی بضاعت ویلچر می خرد. از جمله موادی که از این بازیافت ساخته می شوند می توان رول های پلاک های قرمز را مثال زد که مستقیما از در بطری ساخته می شوند و تابلوهایی که تماما با خود در بطری و بدون استفاده از هیچ رنگ یا ابزار دیگری ساخته شده اند که از این تابلوها به صورت المان های شهری و یا سفارش شرکت ها و یا سازمان ها استفاده می شود.

**آشیانه مکانیه که محفظه های استوانه ای
شکل آرتawan اونجا قرار دارند.**

همه نوع در بطری:

هیچ محدودیتی در نوع در بطری که جمع آوری می شود وجود ندارد و هر پلاستیکی که روزانه مصرف می شود مانند: در نوشابه، آب، دوغ، شامپو، چسب و ... را می توان جمع آوری کرد.

” حتی یک دونه هم به این پویش کمک می‌کنند

نحوه تحویل ویلچر:

آرتawan به اشخاص ویلچر نمی‌دهد، مردم افراد نیازمند را به آرتowan معرفی می‌کنند و آرتowan پس از شناسایی نیازمند و شناخت نیاز اولیه او در صورت تایید ویلچر را اهدا می‌کنند.

تعداد در بطری های لازم برای خرید یک ویلچر:

جالب است بدانید که به طور میانگین هر ۴۰۰ عدد در بطری حدوداً یک کیلوگرم وزن دارد که اگر در خوش بینانه ترین حالت هر کیلو را ۱۵۰۰ تومان از آرتowan بخرند، برای خرید یک ویلچر معمولی که قیمت تقریبی آن ۴۰۰ هزار تومان است. باید نزدیک به ۲۶۷ کیلو در بطری جمع شود که تعداد آن حدوداً ۱۰۷ هزار تا می‌شود.

شرایط عضویت در آرتowan:

برای عضویت در آرتowan هیچ شرایط خاصی وجود ندارد و شما می‌توانید در هر رده سنی، با هر سطحی از سواد و با هر شغلی عضو آرتowan باشید و این عضویت هیچ محدودیتی ندارد.

آیا اعضای آرتوان حقوق می‌گیرند؟

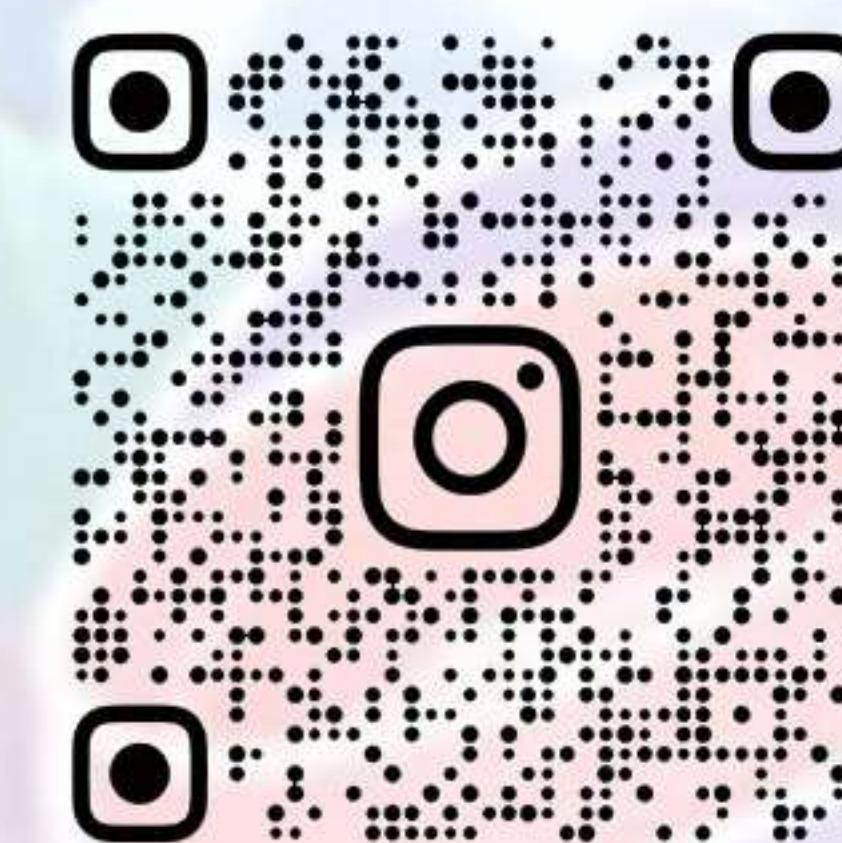
همه اعضای آرتوان به طور دلی و داوطلبانه کار می‌کنند و آرتوان یک گروه داوطلبانه است.

چرا تابلو؟

زیرا با ساخت تابلو می‌توان نشان داد که چقد زباله تولید می‌شود و مردم را به این موضوع حساس کرد که وقتی می‌بینند یک تابلو با چه عظمتی تماماً با درب بطری که عضو بسیار کوچکی از زباله‌های ما است ساخته شده، به فکر فرو می‌روند و فکری به حال کمتر مصرف کردن پلاستیک می‌کنند و دلیل دیگر این است که با کمتر مصرف کردن در بطری و ساخت آثار هنری و ماندگار می‌توان پول و درآمد بیشتری از این راه در آورد و به تبع آن ویلچرهای بیشتری خریداری کرد.

بیوش مردمی - محیط‌زیستی جمع آوری درب بطری پلاستیکی برای کمک به نیازمندان در خراسان بزرگ

ARTOAN_IR

REDUCE OR RECYCLE

همه‌ی ما ساکن کره‌ی زمینیم و داشتن یک زندگی سالم در گرو محافظت از محیط زیست‌مانه پس نباید از این مورد غافل بشیم.

خیلی از ماه‌ها احساس می‌کنیم که حفظ محیط زیست تنها وظیفه فعالان این حوزه هستش اما اگه هر کدام کوچکی در این زمینه برداریم، در آینده شاهد محیط زیستی سالم و امن هستیم.

پس در این مورد می‌خوام بهتون دو روش محافظت از محیط زیست توضیح بدم که بدونین چطور می‌شه به همین راحتی زندگی سالمی برای خودمون به وجود بیاریم.

و اما این دو روش، بازیافت و استفاده مجدد هستش!! ممکنه براتون سوال بشه که نحوه عملکردشون به چه صورته و اصلاً چه تفاوتی باهم دارن پس می‌ریم که در این دو مورد بیشتر بدونیم ...

اما اغلب، برخی از مواد قبلاً بیش از اندازه اصلاح شدن به همین دلیل انبارها نمی‌توانن کاغذ اداری رو فقط به یک نوع محصول تبدیل کنن، اما می‌توان اون رو به چیز دیگهای مثل مقوا یا روزنامه تبدیل کنن. پس می‌شه گفت بازیافت سه مرحله داره:

- جمع آوری و پردازش
- تولید
- فروش/خرید محصولات جدید

اما بازیافت چه مزایایی داره:

- منابع طبیعی روحفظ می‌کنه
- به حفاظت از اکوسیستم و حیات وحش کمک می‌کنه
- می‌تونه در مصرف انرژی و هزینه صرفه جویی کنه
- جمع آوری و دفع زباله بسیار گروتر از جمع آوری و پردازش

مواد بازیافتی هستش
- شغل ایجاد می‌کنه

بازیافت به این معنیه که شما موادی رو که در سطل زباله می‌ریزین، بردارین و اون ها رو با جداسازی از سایر زباله ها جمع آوری کنین بعد تمام زباله های بازیافته به مراکز بازیابی فرستاده می‌شن. در این تاسیسات چند اتفاق می‌فته؛ مواد قابل بازیافت مرتب و تمیز می‌شن و در نهایت اون ها رو به مواد جدیدی تبدیل می‌کنن که می‌تونند مواد و اقلامی باشن که ازشون کالای جدیدی تولید می‌شه. پس از فرآوری مواد، بقیه شرکت ها و صنایع اون ها رو خریداری می‌کنن تا در تولید کالاهای خود استفاده کنن. مثلا، کاغذ اداری بازیافت می‌شه تا دوباره به کاغذ اداری تبدیل بشه.

از این طریق هم مبلمان قدیمی به مبلمان جدید تبدیل می‌شوند هم اینکه در مصرف چوب صرفه جویی می‌شوند. یه مثال دیگه که می‌توانیم بزنیم، می‌شوند گفت اکثر ماهات با این روش داریم عمل استفاده مجدد رو انجام می‌دهیم. وقتی یک روزنامه ای رو می‌خریم و بعد از اینکه می‌خونیم، دیگه نیازی به نگهداریش نداریم پس می‌توانیم برای یه هدف دیگه ای ازش استفاده کنیم، می‌توانیم از اون برای تمیز کردن پنجره‌های خونمود استفاده کنیم.

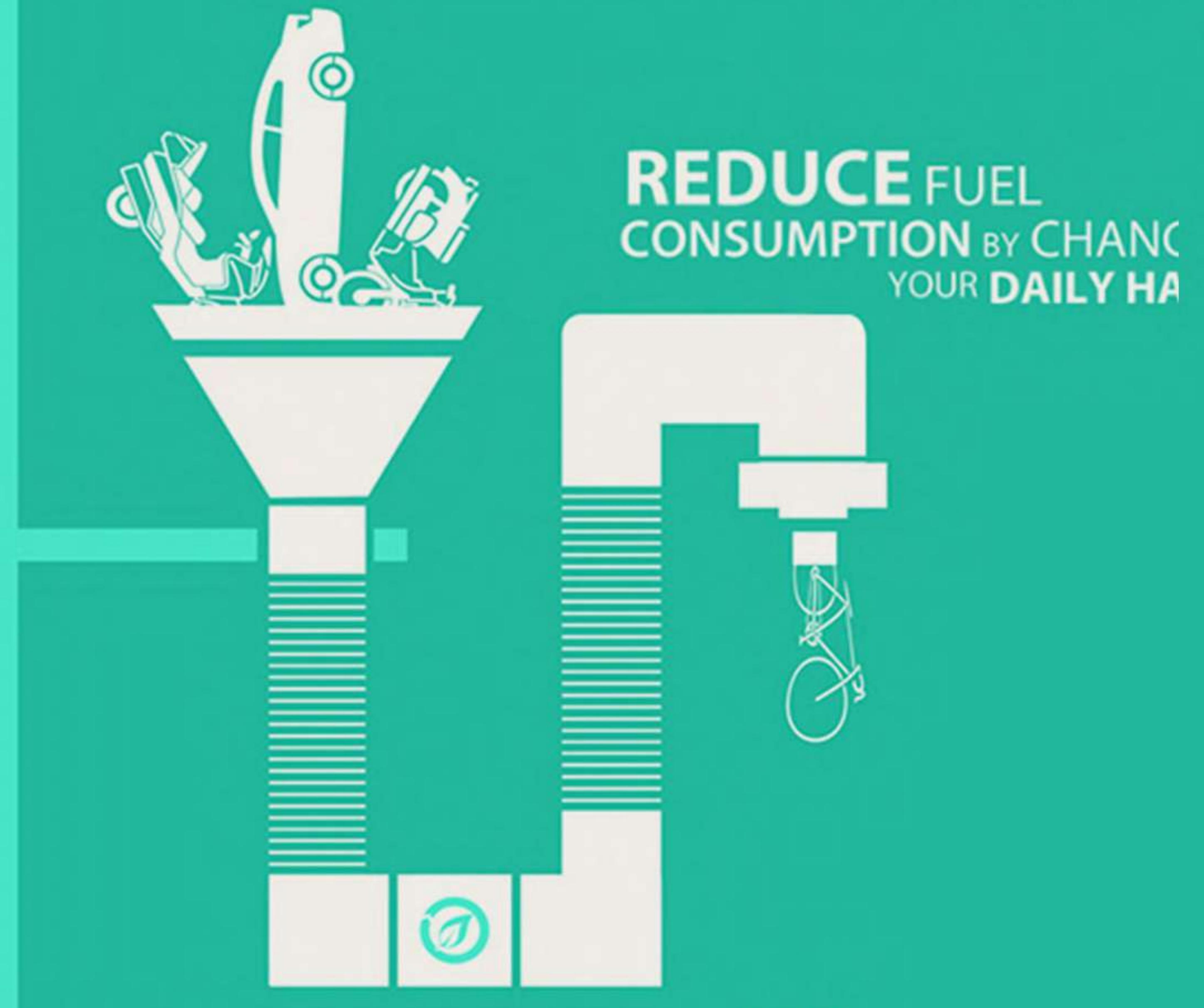

حالا که تعریف بازیافت رو کامل گفته شد، بیان بینیم که استفاده مجدد چیه و چه تفاوتی با بازیافت دارد.

استفاده مجدد به معنی برداشتن یک آیتم قدیمی و تغییر کاربری اونه. شما چیزی رو دور نمی‌اندازین، چیزی رو از بین نمی‌برین، یا اون رو به چیزی جدیدی تبدیل نمی‌کنین. شما به سادگی یک شیء رو برمی‌دارین و نحوه استفاده از شیء رو تغییر می‌دانید که این تغییر می‌توانه شامل تعمیر، نوسازی، تزئین مجدد یا ویرایش یک شیء به نحوی برای بهتر کردن یا دادن هدف جدید به اون باشه. مثلاً تصمیم می‌گیرین که مبلمان قدیمی رو تعمیر کنید و روی اون ها روکش جدید بندازین یا رنگ کنید.

دفعه بعد قبل از اینکه چیزی رو بیرون بندازین، فکر کنین که آیا راه دیگه ای برای استفاده از اون وجود داره یا نه. اگه نمیتوونین ازش استفاده مجدد کنین، پس سعی در بازیافتش داشته باشین. در نهایت اگه نتوونین اون رو بازیافت کنین، سطل زباله میتونه آخرین راه حل شما باشه.

و اما مزایای استفاده مجدد:

استفاده مجدد مزایای مشابهی با بازیافت داره، مثلاً صرفه جویی در انرژی و هزینه، حفظ منابع طبیعی، کاهش استفاده از مواد اولیه و جلوگیری از تخریب اکوسیستمها

علاوه بر این، استفاده مجدد از اقلام قدیمی برای هدفهای جدید میتوان زباله در محلهای دفن زباله رو کاهش بده. به این دلیل که با شروع پر شدن تعداد بیشتری از اونها، محلهای دفن زباله بیشتری ساخته میشوند. از اونجایی که محلهای دفن زباله برای محیط زیست مضرند، بهتره که به کاهش سرعت تولید زباله های خونگی توجه کنیم.

پس تا اینجا متوجه شدیم که بازیافت و استفاده مجدد دو چیز متفاوتند که مکمل یکدیگرند اما هر دو به دلایل مختلفی مهم هستن.

- استفاده مجدد به استفاده از اقلامی که تولید شدن، چه برای استفاده اصلی یا جدید کمک می کنه. از این رو مواد و در گردش نگه میداره و نیاز به تولید اقلام جدید رو کاهش میدهد.

- بازیافت به ایجاد اقلام جدید با بخشی از موادی که قبلاً استخراج شدن کمک می کنه، پس نیاز به استخراج بیشتر رو کاهش میدهد.

آلبوم‌زمین

این قسمت از نشريه را گذاشتيم برای ثبت روزای خوبی که درکنارمون بودين و با هم کلی خاطره ساختيم. هر عکس پشتش کلی داستان داره و يادآور لحظات خوشی هست که با همديگه سپری كردیم. شما هم می‌توانیں عکس‌ايی که گرفتین رو برای ما ارسال کنین تا تو اين قسمت از نشريه تو سکا بذارييم.

سگ دوست
داشتنيمون؛

جوليا

اولین درختکاری با بچه‌های پایه زمین

پارک ملت رفتمون برای جمع کردن ته سیگار

جوانه زدن اولین نهالی که کاشتیم

دومین اردو پاکسازی عنبران که کلی دوست هم
پیدا کردیم و بهمون کمک کردن

اولین صبحانه زمین به مناسبت روز طبیعت به
همراه دکتر مقبلی پرانرژی که ما رو همراهی

شروع همکاریمون با پویش آرتawan و آشناییمون با
محسن میزانی عزیز، موسس این پویش مردمی

با زمین مهربان باشیم
